Ένας αλλόκοτος συνδυασμός από περιέργεια, υποχρέωση και επιθυμία με έβγαλαν στους δρόμους της πόλης την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Όχι στον πυρήνα, όχι στο κλεινόν άστυ, αλλά στην ευρύτερη περιοχή.

Καιρός καλός, όση καλοσύνη μπορεί να έχει ο Δεκέμβρης, φως αρκετό, όσο μπορεί να φέρει ο ήλιος από εκεί χαμηλά που φτάνει, προσφέροντας μακριές σκιές ακόμα και καταμεσήμερο.

Τραινάκι με δυο τρία βαγόνια σχεδόν γεμάτο προσφέρει λίγη χαρά στους μικρούς επιβάτες και κάποια συντροφιά στους μοναχικούς. Από πίσω ουρά, τα οχήματα με σοβαρούς μεσήλικες σε επιβλητικά εσγιουβιά, ανυπόμονους νέους σε κάτι σαν σαξόραλα, αλλά και κυρίες που ενίοτε κρατούν και το βολάν όση ώρα φλυαρούν στα κινητά, εποχούμενες.

Την ώρα που το τραινάκι περνά μπροστά από ομάδα παιδιών με τρίγωνα στα χέρια και αγιοβασιλιάτικη αμφίεση ένα από αυτά σηκώνει ενθουσιασμένο το χέρι και μιμείται την κίνηση που κάνουν οι μηχανοδηγοί των τραίνων και οι νταλικέρηδες της άγριας δύσης για να ενεργοποιήσουν την μπουρού. Σαφής η κινηματογραφική επίδραση.

Ευκαιρίας δοθείσης, ας θυμηθούμε και τον Chris Christofferson ως Rubber Duck στο Convoy δίπλα στην εκθαμβωτική
Ali
MacGraw
η οποία ειρήσθω εν παρόδω εκείνη την εποχή, το’78 στα 39 της, ήταν στα χωρίσματα με τον
Steve
-

King
of
Cool
-
McQueen
, το τρίτο της διαζύγιο, από τον οποίο Στηβ, έτρωγε και τις ψιλές της.

Το εθνικό δίκτυο αρκετά χαλαρό, τόσο ώστε δυο μαύρα οχήματα με όλη την τεχνολογία και ισχύ της Γερμανίας πάνω τους και τους επίμονους φάρους τους να δίνουν επιτακτικά την εντολή «ανοίχτε δρόμο» ταξίδευαν με αυτό που θα χαρακτηρίζαμε ως παραβατική ταχύτητα. Θαυμαστή η ικανότητα του χειριστή του δεύτερου που ακολουθούσε το πρώτο στο μέτρο αν όχι κοντύτερα.

Άγνωστο θα παραμείνει το έμψυχο περιεχόμενο τους. Συχνά είναι δύσκολο να ξεχωρίσεις κρατικό υπάλληλο με αξίωμα από επιτυχημένο επιχειρηματία με συνοδεία. Αυτή η αδυναμία να αντιληφθούμε τα γεγονότα, να ξεχωρίσουμε τα πράγματα, μας συντροφεύει γενικότερα στις μέρες μας.

Μοιραία θυμήθηκα μια αράδα από άρθρο της εφημερίδας «Εστία» στο φύλο της παραμονής των Χριστουγέννων, όπου γράφτηκε πως: «*Παρά το γεγονός ότι η οικονομία το τρέχον έτος έχει επιτύχει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, η χώρα κινείται στους ρυθμούς των επιδομάτων* ». Ακόμα και αν είναι έτσι όμως, περί των «υψηλών ρυθμών ανάπτυξης» δηλαδή, το μήνυμα
είναι πιο απαισιόδοξο υπό την επαλήθευση της άποψης ότι οι μεν αριθμοί ευημερούν, οι δε πολίτες πτωχεύουν.

Οι πολίτες, οι οποίοι κάτω από το λαμπερό ήλιο του Δεκέμβρη είχαν καταλάβει κάθε διαθέσιμο κάθισμα και στασίδι, κάθε καφετέριας, καφενείου, ουζερί, ταβέρνας, λαϊκού και κυριλέ καταστήματος γενικώς. Είναι μια τακτική που δεν έχει στοιχεία κάποιας αγωνιστικότητας, ή έστω αντίθεσης στην πολιτική των επιδομάτων και των αδιεξόδων, αλλά η ελπίς, της Αλλαγής, ίσως να κρύβεται αλλού.

Μας την κομίζει το «Spiegel», καθώς συμπεραίνει πως: *«ο κλασικός καπιταλισμός δεν λειτουργεί πια»* και συνεχίζει γράφοντας: *«Πάρα πολλά πράγματα δεν λειτουργούν πλέον. Η παγκοσμιοποίηση πρόκειται να καταρρεύσει,*

παίρνοντας μαζί της το γερμανικό οικονομικό μοντέλο. Η διεθνής κοινότητα εγκλωβίζεται σε ανταγωνιστικά μπλοκ, ο πληθωρισμός διευρύνει περαιτέρω το χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών και έχουμε χάσει σχεδόν όλους τους κλιματικούς στόχους μας».

Ταυτόχρονα επισημαίνει πως: *«το αόρατο χέρι της αγοράς δεν εμφανίζεται πλέον ως θαυματουργή λύση»* ενώ καταλήγει αναφέροντας πως: *"Η κλιματική κρίση είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα των προβλημάτων που προκαλεί ο καπιταλισμός. Οι τρέχοντες περιβαλλοντικοί κίνδυνοι συνδέονται στενά με τις μαρξιστικές κριτικές του καπιταλισμού. Πριν από 150 και πλέον χρόνια, ο Καρλ Μαρξ είχε εντοπίσει τους κινδύνους αυτού του συστήματος για τον πλανήτη».*

Όταν ο ήλιος κατέβαινε πίσω από υψώματα των δυτικών συνοικιών, το φως λιγόστευε και η θερμοκρασία φλερτάριζε με τα μονοψήφια, κατευθυνόμουν οίκαδε. Μπροστά μικρό κόκκινο όχημα μιμείτο τον Max Ferstappen λίγο πριν αποχωρήσει η AMG GT3 Edition 55, ως safety car, καθώς προσπαθεί να κρατήσει την μεσαία γόμα σε θερμοκρασία λειτουργίας με αλλεπάλληλα ζιγκ ζαγκ.

Η δεσποινίς χειρίστρια του κόκκινου οχήματος δεν είχε τα προβλήματα του Μαχ, αλλά το te xting
εν ώρα οδήγησης, οδηγεί σε παρόμοια φαινόμενα. Βρίσκοντας ένα χιλιοστό από τις ικανότητες
Mike
-
the
bike
- Hailwood
,
και το σύνολο του θάρρους του
Evel
Knieval
μπόρεσα να προσπεράσω.

Έφτασα στην κατοικία αρτιμελής, σώος, αβλαβής και έτοιμος να συμμετάσχω σε ένα λαμπρό Réveillon αντάξιο των λαμπρότερων εποχών που μας αναμένουν.

Καλή χρονιά, λοιπόν.